विरक्तपुष्कराः सजवास्थीदनिनाददं हिचः। दहदायत-उत्तकस्वरा धन्या भूमिपतेर्मतङ्गजाः। निर्मदाभ्यधिक-होननसाक्रान् कुखवामनकमेवविधाचान् । दृश्यकोयफल-प्रमृक्तरहीनान् स्थावनीच भवचा सिततालून् । खल्पवता-रहमला यम्बदान् इसिनी चंगजनचय्युक्ताम्। ग-भिची व कपतिः परदेशं प्रापयेद्तिविद्धपक्रवाच्ते । हेमा ॰ वरि ॰ च ॰ सत्त्वसस्त्र्वे विष्णु घ ॰। "नागाः प्रयस्ता धर्माच ! प्रमाखादधिकास वे । दीर्घ इसा महोच्छाया-उवामनाय विशेषतः । निगृदवंशामध्वचा व्यूटा व्यूटोच मसाकाः"(व्यूटा विप्रजाः)"विंगलटाट्यनसाः। शीतका-लमदाख वे । ते प्रयक्तामक्तानानाः वे तथा सप्रस्तव्युताः। दलकारेषु दस्येत येवां सिस्तिकतत्त्वमम्। सङ्गारवासव्य-जना वह मानाइ यासाथा । धार्था नैते तथा धार्था वामना वे च मत्क्षणाः । इस्तिन्योयाच गर्भिग्योये च मूटा मत क्जाः। अपाकवाच कुजाच सहन्ताएव भागव !। कुट्नाच तथा वन्धी वासकूटाच बह्नतः। खन्न-स्थय कूटाच ये मच्ढा विकटाच ये"। राम ख्वाच वामनाद्याच ये नागा: प्रोक्तानिन्दितनच्याः। तेषां स त्रोतिमकामि बच्चं वस्थाताल !। प्रम्कर जवाच। चानाहायाममंपूर्णीयोऽधित्तुस्ती भवेद्रजः । वामनः स सभाव्यातोममृज्ञचोदनवर्जितः।(आनाइःस्यू बता) (आ-यामा देध्यम्)द्यां चतुर्थी संप्राच वर्द्धेत बस्त न दिजी। स्यू बाघनायती स्थातां स मृदो हि गजीऽधमः । खपा-कती विषाखेन दलेनेकेन वारणः। संविप्तवक्रीज वनः प्रवनध्यसमुद्रतः । प्रमायहीननाभित्र स कुलोवा-रणाधमः। अनुचताभ्यां सहनः कुद्नाः स्थात्ततो बिहः। (बह्रिट्नसीमनि)। वासदनोद्यती नागी वासकू-टय कव्यते । दन्तावश्रसृगी वस सीऽश्रस्मिति की-र्तितः । एकदन्नस्तया नागः कूट इत्त्वभिधीयते । पादवोः मिकके स्थात् यस नागस नकतः। स नग्डोऽध्यनि युद्दे च जबव क्षेत्र पूजितः । खरत्यभ्यधिकं वस्य विस्तरेच-सनानरस्। विकट: सविनिर्दिशे दुर्गतिनिन्दिनोगज:। गम उवाच। चोतमिन्द्राम्यहम् देव! कुञ्चरं सप्रस्टिक्तम्। यं प्राप्य किंख राजानीजयन्ति वस्धां क्याः । प्रण्कर उदाच । वर्चः सत्यस्यनं क्ष्यङ्गानिः सङ्गनञ्जवः। सप्ते तानि कटा यस स गजः सप्तस्त्राच्छ्तः । वे वाभवद् चिषपार्थ-भागेना आद्वबामा: पिटको खयापि । ते नागकुरुवा विजयाय युद्रे भवनि राज्ञां न हि संग्रवीऽल' तलैव परागर-

मंहिता । "इसिनां जातिदेशवर्षाक्तिप्रमायचेषादि-च ज्यमत्व्या स्वासामः । तल जातयश्वतस्रो मवनि । भट्टा मन्दा सगा मिश्राचेति तत्परिज्ञानमाक्षतिचेषा-दिभिष्पदिखते। तल भद्र जातिबार्डच्यायतमुखोव्य दो-क्रमस्तकः उदयमलोऽतुष्टक्तकरः क्रोता दीर्घपुष्ठ-राजुिब बालिधः महामन्त्रीरोमयसीयः। स्यूबमेट्रोदर-तानतानुजिङ्गीषः सुपार्त्तः सिन्धः सवस्पैमृदरीमा कूना पादः काध्वस्थितिचितांशः प्रवाहनः स्वत्र्वावन्द्-चिलीबक्रतरीमीपचितत्रीतः सन्सी धतः प्रवर्धी मध-वर्षतानुर्यू थाभिरिचता सिंहण रन्वधवेदो बनवान् कामा-तरोवचावमदी सदुनोपायेन साध्य आन्द्रपदे शयाही च भवति'। (उदयो उद्द: अतुष्टतकर: अतुक्रमेख ष्टनकर: प्रव्यारः करायं मन्या धमनी जन्वर्धवेदी अपे वस्त्रते)। मन्दजातिः संबेताभित्तः सृत्तुखो महोदरकरश्रोताः स्यूबद्नस्ततप्रष्टवंगः स्यूबइसिज्ञांसयीवः, प्रयुक्त-स्तमस्तकः मुविभक्तोरः विराः सुम्ददृ हत्तकोतः स्यू बास्यि-करकवापीविचपादः स्त्रच्यामाभस्तत्तास्त्वह्रणकटः दीवीच्चेदाक्ष् विवासनास्थिभुष्करम्बन्धवरणोपदिन्धोइ-र्थन: युनद्रजवन: यहक्तीरक्षीगन्धीरनेदी मन्द्रजाति: जातभद्गोहढमनाथको ऋष्साध्योयूचानुगाभी यत्रवातीप नारिभवनाविधात। (गन्भीरवेदी वस्त्रते छपदिग्धी सिप्तः) पुनर्स् सपुष्करो ब्रह्तहस्तवा समेहनसुद-ननबप्यां ग्रमीनासोदरमेद्रतस्विमासनेत्रस्यायस्ततः-न्नोल: कुष्ठोठी धनायतापकावः संक्तिप्रकराखी न्यस्त्रमस्तकोटीर्घाजञ्जोविषायोपनोतः योत्रोबद्धयनोभार-साचे। मनसी दुर्दमः समूचपया नातु वारी भिन्नपुरी बोऽ-तिक्रमणवेदी क्रियासचः क्रन्दनयेति । सित्रास्तु तेवां परस्यरवंतीमजाः सर्ववंत्रवत्वत्वा इति। भद्रा क्रोडा भव-नवातां मन्दा मध्या कनीयसी । स्तृगा मित्राऽधिक चैता मुखदोषै: समासवः । अय वनभेदेन गजनेदाः । अधैमां प्राच्यकाक्षद्यार्थमार्ग ये वक्काविद्वकापरान्तिकसौराष्ट्र पञ्चनदास्त्राम्यष्टी धनानि वासस्थानानि तेषां प्रयक् प्रयक कमा लन्ना समारे च्यामः तत हिमवद्गता-प्रयागसी इत्यान्तरे प्राच्यवनस्त्रोत्मद्भाः कपिताः अव्ययः क्नखपाक्त योवारकायक प्रमुपेचक वंगपिगडकाः प्रयुक्ताः मन्द्वेगााक् चायपबाकतयो भवन्ति । (पेचकः पुक्रमू-बस्) मेकबी मत्स्वी गङ्गावतारवेति कारूकास्वावन-मलोत्पन्नाः म्यामा चर्छाः धनरणाह्यानात्याः